

ΕΝΩΣΗ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
& ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΤΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ - 3ος όροφος, γραφ. 924-Τ.Κ. 11522,
τηλ. 2106449437- 6944503965
e-mail: ensyndik@gmail.com
Ιστοσελίδα: ensindik.gr
Τηλεπικοινωνίας : 6944503965
email: a.smirniou@gmail.com

Προς την κ.Νίκη Κεραμέως
Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης

Αθήνα, 09-09-2025
Αριθ.Πρωτ.114

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Αξιότιμη κ. Υπουργέ

Η Ένωση μας περιλαμβάνει στη δύναμή της όλους τους Συνταξιούχους Δικαστικούς Λειτουργούς, ήτοι της Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης, του Συμβουλίου Επικρατείας, του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της Διοικητικής Δικαιοσύνης, τους Λειτουργούς του Ν.Σ.Κ. και τους Δικαιούχους των συντάξεων των αποβιωσάντων Δικαστικών Λειτουργών και Μελών του Ν,Σ.Κ., που είναι κατά κύριο λόγο οι σύζυγοι των αποβιωσάντων μελών μας.

Σχετικά με τα εκκρεμούντα ζητήματα των συντάξεων των μελών μας, έχουμε την τιμή να σας αναφέρουμε τα ΘΕΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΙΤΟΥΜΕΝΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΑΣ,, επιφυλασσόμενοι να αναπτύξουμε και συμπληρώσουμε αυτά, αν κριθεί αναγκαίο, ως εξής:

Α.) Η ΑΜΕΣΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ 1-4 / 2018, 255-256 / 2021 και 2/2022 του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 παρ. 2 του Συνταγματος, των εκτελεστικών αυτών αποφάσεων 1330-1332 / 2023 της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου και 889/-890 / 2025 του Γ' Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ΠΟΥ ΕΚΔΟΘΗΚΑΝ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΥΠΗΣ ΔΙΚΗΣ,

ΟΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΑΥΤΕΣ ΕΚΡΙΝΑΝ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΗ ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΕΣ ΤΙΣ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΕΣ ΣΕ ΑΥΤΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΝΟΥΝ ΤΟΝ ΕΦ.Κ.Α. ΚΑΙ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟ, ΝΑ ΠΡΟΒΟΥΝ ΣΕ ΕΠΑΝΑΚΑΘΟΡΙΣΜΟ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ, ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΥ

ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ

Με τις 1-4/2018, 255-256/2021, 2/2022 αποφάσεις του Ειδικού Δικαστηρίου, και τις εκτελεστικές αυτών αποφάσεις της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου 1330-1332 και του τρίτου τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου 889-890/2025, που εκδόθηκαν κατά τη διαδικασία της πρότυπης δίκης διαπιστώθηκε ...

1.) ότι.... « επιλύθηκε, εκτός των άλλων, το νομικό ζήτημα της συμφωνίας ή μη προς το Σύνταγμα, όσον αφορά τους συνταξιούχους δικαστικούς λειτουργούς, των ως άνω διατάξεων του άρθρου πρώτου παρ. Β υποπαρ. Β.3 του ν. 4093/2012, οι οποίες ελήφθησαν υπόψη και για τον επανυπολογισμό των συντάξεων των δικαστικών λειτουργών, κατά το άρθρο 14 παράγραφοι 1 περ. β και 2 περ. α του ν. 4387/2016, καθώς και των μεταβατικών διατάξεων του άρθρου 13 του νόμου αυτού.

2.) ότι....« η μηνιαία σύνταξη των συνταξιούχων δικαστικών λειτουργών διαμορφώθηκε, με βάση το ν. 4093/2012, σε ποσό υπολειπόμενο των αποδοχών ενεργείας τους κατά ποσοστό ανώτερο του 40%,(στη πράξη υπολείπεται αυτών κατά 65%), συνεπαγόμενη πράγματι ανατροπή της ως άνω συνταγματικής επιβαλλόμενης αναλογίας των συντάξεων και των αποδοχών ενεργείας των δικαστικών λειτουργών » [βλ. Ειδικό Δικαστήριο άρθρου 88 παρ.2 Συντάγματος και 1 έως 4/2018]. Η τελευταία αυτή επισήμανση, όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται στην απόφαση 255/2021 « έχει ως σκοπό να καταδείξει το μέγεθος της επελθούσας, με τις επίμαχες διατάξεις, ουσιώδους ανατροπής της σταθερής αυτής αναλογίας και δεν έχει την έννοια ότι σύνταξη δικαστικού λειτουργού ίση με το 60% των αποδοχών των εν ενεργεία δικαστικών λειτουργών... ευρίσκεται στη συνταγματικώς επιβαλλόμενη σχέση αναλογίας με τις εν ενεργεία αποδοχές, δεν αποκλίνει ουσιωδώς από αυτές και εξασφαλίζει στους συνταξιούχους δικαστικούς λειτουργούς το επίπεδο διαβίωσης που τους εξασφάλιζαν οι αποδοχές που λάμβαναν, ενόψει της θέσης και του βαθμού που κατείχαν κατά το χρόνο αποχώρησής τους από την ενεργό υπηρεσία » [πρβλ και Ελ Συν Ολομ. 244/2017, σκέψεις VI.A.3 και VII.Δ. Επίσης, το άρθρο 6 παρ. 6.4 του Ευρωπαϊκού Χάρτη για το καθεστώς των δικαστών, ο οποίος εγκρίθηκε στις 8-10 Ιουλίου 2010 στο πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρώπης],...

3.) ότι....« δεν προκύπτει ότι ελήφθη πρόνοια για τη διατήρηση της, απαιτούμενης από το Σύνταγμα, σταθερής αναλογίας των συντάξεών τους και των αποδοχών ενεργείας, συνεκτιμώμενων και των αλληπάλληλων περικοπών που είχαν ήδη επιβληθεί στις συντάξεις των δικαστικών λειτουργών, κατ' εφαρμογή των προγενέστερων του ν. 4093/2012 νόμων...»

4.)...ότι « είναι δεδομένη η διάρρηξη της σχέσης σταθερής αναλογίας, η οποία επιβάλλεται με τα άρθρα 26, 87 παρ.1 και 2 και 88 παρ.2 του Συντάγματος, μεταξύ της σύνταξης και των αποδοχών ενεργείας των δικαστικών λειτουργών. Η ανατροπή της σχέσης αυτής, κρίθηκε ότι, είχε ήδη επέλθει με τις περικοπές του άρθρου πρώτου, παρ. Β υποπαρ. Β3, του ν. 4093/2012, επιτάθηκε πλέον κατά πολύ με την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 13 (θέσπιση ανώτατου ορίου 2000 ευρώ στις ακαθάριστες - μικτές - μηνιαίες συντάξεις) και επιτείνεται με την εφαρμογή από 1.1.2019 και μετά, για τον επανυπολογισμό των καταβαλλόμενων συντάξεων, των 2

ποσοστών αναπλήρωσης και του συντάξιμου μισθού που θεσπίζονται με το άρθρα 8 και 14 του ν. 4387/2016 »[πρβλ. και ΣτΕ Ολομ. 1891/2019, σκέψη 30], καθώς και με τον περιορισμό του ύψους (πλαφόν) της σύνταξης των δικαστικών λειτουργών, κατ' εφαρμογή του άρθρου 120 του ν. 4623/2019 (βλ.τις αποφάσεις 1 έως 4/2018, σκέψεις 19 και 20, και 255/2021, σκέψεις 11 και 14) και

5.)Οι διατάξεις του ν. 4387/2016 δεν μπορούν να εφαρμοστούν, ως ανίσχυρες και το Δικαστήριο άγεται στην κρίση το μεν ότι εφαρμοστέες, για τον κανονισμό της σύνταξης των δικαστικών λειτουργών, είναι οι προϊσχύσασες αυτών διατάξεις, το δε ότι το καταβλητέο στον συνταξιούχο δικαστικό λειτουργό ποσό της σύνταξής του υπόκειται σε εκείνες μόνον τις περικοπές και κρατήσεις που, σύμφωνα με όσα έχουν γίνει δεκτά από το ειδικό κατά το άρθρο 88 παρ. 2 του Συντάγματος Δικαστήριο και το Ελεγκτικό Συνέδριο, δεν αντίκεινται σε υπερνομοθετικής ισχύος κανόνες ενώ η προσωπική διαφορά υπό τους όρους που καταβάλλεται (βλ. Άρθρο 6 παρ. 1 εδ. γ του ν.4387/2016), σε κάθε περίπτωση διαμορφώνει το καταβαλλόμενο ποσό σύνταξης σε ύψος χαμηλότερο από εκείνο στο οποίο ανερχόταν η σύνταξη του Δημοσίου στις 31-12-2014, για τον καθορισμό του οποίου λαμβάνεται υπόψη η κριθείσα ως αντισυνταγματική, αναφορικά με τους συνταξιούχους δικαστικούς λειτουργούς , μείωση του άρθρου πρώτου παρ. Β υποπαρ. Β3 του ν. 4093/2012 (βλ. Ειδ.Δικ. 255/2021 και 256/2021)

6.) Κατόπιν αυτών, κρίθηκε, περαιτέρω με τις αποφάσεις αυτές, ότι οι διατάξεις των άρθρων πρώτου παρ. Β υποπαρ. Β3 του ν. 4093/2012, 8 και 14 του ν. 4387/2016 αντίκεινται στις διατάξεις του άρθρου 26 του Συντάγματος και στις εξειδικεύουσες αυτές, ως προς τη δικαστική λειτουργία, διατάξεις των άρθρων 87 παρ.1 και 88 παρ.2 του Συντάγματος, « δεν μπορούν να εφαρμοστούν, ως ανίσχυρες, για τον προσδιορισμό των συντάξεών μας και είναι εφαρμοστέες προς τούτο οι προϊσχύουσες αυτών διατάξεις». Τέλος, κρίθηκε ότι και οι διατάξεις του άρθρου 120 του ν.4623/2019 δεν είναι συμβατές με τις ανωτέρω διατάξεις του Συντάγματος, « δεν μπορούν και αυτές, εξ αυτού του λόγου, να εφαρμοστούν για τον προσδιορισμό της σύνταξής μας (βλ. Ειδ.Δικ.1-4/2018 και 255/2021)

Ζ.) Ο συνταγματικός νομοθέτης, ειδικώς για την εξασφάλιση της ανεξαρτησίας της δικαστικής λειτουργίας, αναγνωρίζει λειτουργική και προσωπική ανεξαρτησία στους δικαστικούς λειτουργούς που συγκροτούν τα δικαστήρια και ταυτίζει την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης με την ανεξαρτησία αυτών. Η συνταγματική αυτή προστασία, η οποία αναφέρεται στους εν ενεργεία δικαστικούς λειτουργούς, διασφαλίζει μεταξύ άλλων, το συνταξιοδοτικό τους καθεστώς, διότι και αυτό αποτελεί εγγύηση της προσωπικής και λειτουργικής τους ανεξαρτησίας . Η διαμορφωτική, συνεπώς, παρέμβαση του κοινού νομοθέτη στο συνταξιοδοτικό καθεστώς των δικαστικών λειτουργών τελεί υπό τους περιορισμούς των ειδικών διατάξεων των άρθρων 26, 87 παρ. 1 και 2 και 88 παρ. 2 του Συντάγματος.

Οι διατάξεις αυτές επιτάσσουν οι χορηγούμενες στους δικαστικούς λειτουργούς συντάξεις να εξακολουθούν να εξασφαλίζουν σε αυτούς επίπεδο αξιοπρεπούς διαβίωσης, ανάλογο με το κύρος του λειτουργήματός τους, την ευθύνη της άσκησής του και τη σημασία αυτού για την πραγμάτωση του κράτους δικαίου, καθώς και με το επίπεδο διαβίωσης, που τους εξασφάλιζαν οι αποδοχές που λάμβαναν ενόψει της θέσεως και του βαθμού που κατείχαν κατά τον χρόνο αποχωρήσεως από την ενεργό υπηρεσία. Πρέπει,

επομένως, με τα καταβαλλόμενα στους δικαστικούς λειτουργούς ποσά συντάξεων, να διατηρείται η απαιτούμενη σταθερή αναλογία μεταξύ των συντάξεων αυτών και των, σύμφωνα με το Σύνταγμα, 3

καθοριζόμενων αποδοχών ενέργειας των δικαστικών λειτουργών, όπως αυτές προκύπτουν μετά τις κρατήσεις και τις μειώσεις, καθώς και μετά τη φορολόγηση τους.

8.) Οι αποφάσεις του Ειδικού αυτού Δικαστηρίου, σύμφωνα προς την αρχή του κράτους δικαίου,, τα άρθρα 20 παρ.1 , 26, 95 παρ. 5 του Συντάγματος και τα άρθρα 6 παρ. 1 και 13 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών (ΕΣΔΑ), παράγουν άμεσα τα αποτελέσματα τους, ώστε η παρεχόμενη δικαστική προστασία να είναι πλήρης και αποτελεσματική. Δεσμεύουν, ως προς τα κριθέντα και τα επιλυθέντα νομικά ζητήματα, τα όργανα τόσο της εκτελεστικής (στην υπό κρίση περίπτωση αυτά του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης), όσο και της νομοθετικής λειτουργίας, τα οποία υποχρεούνται, εντός εύλογου χρόνου, να συμμορφώνονται και να λαμβάνουν όλα τα απαιτούμενα για το σκοπό αυτό μέτρα. Επίσης, δεσμεύουν, ως προς τα κριθέντα και επιλυθέντα νομικά ζητήματα και το Δικαστήριο της παραπομπής, στην προκείμενη περίπτωση το Ελεγκτικό Συνέδριο, το οποίο υποχρεούται, σύμφωνα με τα άρθρο 8 του ν.3038/2002 και 5 παρ. 1 του ν. 4700/2020 να συμμορφώνεται με το περιεχόμενό τους. Επομένως, τόσο η απορρέουσα, από τις αποφάσεις του Ειδικού αυτού Δικαστηρίου, δεσμευτικότητα (άρθρο 8 ν. 3038/2002), όσο και η υποχρέωση συμμόρφωσης του Δημοσίου, στο οποίο εντάσσεται ο << e-ΕΦΚΑ >>, προς το περιεχόμενό τους (άρθρα 1 και επ.. ν.3068/2002), εκτείνονται και σε χρονικό διάστημα μεταγενέστερο εκείνου που καλύπτεται με τις δικαστικές αποφάσεις. Και τούτο, διότι αυτές (δεσμευτικότητα και συμμόρφωση) απορρέουν από την ίδια έννομη σχέση και στηρίζονται στην ίδια νομική βάση (βλ. Ελ. Συν. Ολομ. 1330-1332/2023)

Επομένως , με δεδομένο ότι οι αποφάσεις του Ειδικού Δικαστηρίου είναι αμετάκλητες και δεν υπόκεινται σε έλεγχο άλλου Δικαστηρίου καθώς και ότι τα νομικά ζητήματα τα οποία επιλύονται αφορούν όλους τους δικαστικούς λειτουργούς (εν ενεργεία και συνταξιούχους) ισχύουν erga omnes και δεσμεύουν ως προς τα κριθέντα με αυτές και τα όργανα της Διοίκησης (στην υπό κρίση περίπτωση αυτά του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης), όπως εκτίθεται ανωτέρω και το Ελεγκτικό Συνέδριο όταν αυτό αποφαινεται επί ενδίκων μέσων που έχουν ασκήσει ενώπιόν του συνταξιούχοι δικαστικοί λειτουργοί (πρβλ. και Αποφάσεις Ειδικού Δικαστηρίου άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος 127/2015, 83/2013, 154/2011 κ.α.). οφείλει το Υπουργείο σας, με βάση τα ανωτέρω κριθέντα από το Ειδικό Δικαστήριο να προβεί, σε εφαρμογή των ανωτέρω αποφάσεων, με νομοθετική ρύθμιση, που θα αναφέρεται σε όλους του συνταξιούχους δικαστικούς λειτουργούς (είτε έχουν ασκήσει <Αγωγές και Εφέσεις > για τα ανωτέρω ζητήματα που επελύθησαν από το Ειδικό Δικαστήριο είτε όχι) με ψήφιση σχετικού νόμου, που θα αναπροσαρμόσει επανακαθορίσει τις συντάξεις μας, όπως έχει γίνει και στο παρελθόν, με την ψήφιση του ν. 4270/2014 (ΦΕΚ 143Α-βλ.άρθρο 181 παρ.1,περ.α' - μετά την κήρυξη ως αντισυνταγματικής και μη εφαρμοστέας της διάταξης του ν. 4093/2012 άρθρο πρώτο, παρ. Γ, υποπαρ.Γ1, με την απόφαση του ΕΙΔ.ΔΙΚ.83/2013) και να υποχρεωθεί ο e- Ε.Φ.Κ.Α. α) ως προς τους δικαστικούς λειτουργούς, οι οποίοι συνταξιοδοτήθηκαν προ της εφαρμογής του ν.4387/2016, αφού αναβιώσουν οι συνταξιοδοτικές αυτών πράξεις, ως αυτόθροη συνέπεια των ανωτέρω αποφάσεων, να προβεί στη συνέχεια στο συνολικό προσδιορισμό (κανονισμός και εκτέλεση) της σύνταξης των ως άνω δικαστικών λειτουργών σύμφωνα με τα οριζόμενα στις ανωτέρω αποφάσεις β) ως προς τπυ συνταξιοδοτηθέντες δικαστικούς λειτουργούς, μετά την ισχύ του ν. 4387/2016 να εκδώσει νέες συνταξιοδοτικές πράξεις, σύμφωνα με τις διατάξεις του ασφαλιστικού συστήματος που ίσχυε πριν την εφαρμογή του ν. 4387/2016, ως ανωτέρω και να επανακανονίσει και καταβάλλει τη σύνταξη των ως άνω δικαστικών λειτουργών κατά τα ειδικότερα εκτιθέμενα στις ως άνω αποφάσεις (βλ. Ελ. Συν. Ολομ.

1330-1332/2023 και Ελ.Συν.3ο ΤΜ. 889-890/2025)

Β. Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΑΛΛΩΣ ΜΕΙΩΣΗ ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΕΙΣΦΟΡΑΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ, ΜΕ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΠΟΥ ΕΠΙΒΑΛΟΥΝ ΚΛΙΜΑΚΩΤΗ ΕΑΣ ΜΕΤ'ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ 1400 Ε,ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΔΕΝ ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΕΑΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΝΟΜΙΜΟ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥ ΑΠΟΜΕΝΟΝΤΟΣ ΥΠΟΛΟΙΠΟΥ ΠΟΣΟΥ, ΜΕ ΤΑ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΚΛΙΜΑΚΩΤΑ ΠΟΣΟΣΤΑ

Η Εισφορά αλληλεγγύης Συνταξιούχων (ΕΑΣ), με τις διατάξεις των άρθρων 38 του ν. 3863/2010 (Α΄115), 11 του ν. 3865/2010 (Α΄120) και συνακόλουθα των άρθρων 44 παρ. 10 του ν.3986/201 (Α΄152) , 2 παρ. 13 του ν. 44002/2011 (Α΄180)και άρθρο 14 του ν.5162/2024 (Α 198), επιβάλλεται και υπολογίζεται εξ αρχής επί των συντάξιμων αποδοχών που υπερβαίνουν το ποσό των 1.400 ευρώ μηνιαίως, πριν δηλαδή από τις κρατήσεις και τις μειώσεις και μάλιστα με το συντελεστή του τελευταίου κλιμακίου, στο οποίο συμβαίνει να εμπίπτουν, ενώ απαλλάσσονται και, ως εκ τούτου, δεν επιβαρύνονται μόνο αυτές, οι οποίες δεν υπερβαίνουν τα 1. 400 ευρώ, επίσης, μηνιαίως, πράγμα που καθιστά έτι προφανέστερο τον ασύμμετρο και ισοπεδωτικό της χαρακτήρα.

Η ρύθμιση αυτή περί ΕΑΣ δεν εμφανίζει μόνο λεπτομερειακό πρόβλημα στα όρια των εισοδηματικών κλιμακίων. Το πρόβλημα αυτό είναι απλώς το σύμπτωμα της παραβίασης της αρχής της αναλογικότητας, που γίνεται πρόδηλα εμφανής και έντονα συνειδητή ακριβώς στα όρια των κλιμακίων αυτών, διότι, εκεί ο συσχετισμός του αποτελέσματος καθιστά προφανή την αντισυνταγματικότητα αυτών (των ρυθμίσεων). Άλλωστε, αυτόματα, ως στοιχειώδης σκέψη επιβαλλόμενη από την αρχή της αναλογικότητας, ο φόρος εισοδήματος ρυθμίστηκε (άρθρο 9

ν.2238/1994) και συνεχίζει να ρυθμίζεται (άρθρο 15 ν. 4172/2013), κατά κλιμάκια με προοδευτικό φορολογικό συντελεστή, που εφαρμόζεται σε καθένα από αυτά. Επίσης, ο φόρος κληρονομιών, δωρεών και γονικών παροχών (άρθρο 29 ν. 2961/2001), ο φόρος ακίνητης περιουσίας (άρθρο 36 ν. 3842/2010) ο ενιαίος φόρος ιδιοκτησίας ακινήτων (άρθρα 4 και 5 ν. 4223/2013) ακολουθούν την ίδια μορφή κλιμάκωσης με τον φόρο εισοδήματος. Η θεμελιώδης δηλαδή φορολόγηση του εισοδήματος και της περιουσίας ακολουθεί την ίδια ακριβώς λογική των κλιμακίων, ως αυτονόητη συνέπεια εφαρμογής των αρχών της αναλογικότητας και ισότητας των πολιτών, αντίθετα με τη ρύθμιση των στην προκείμενη περίπτωση, διατάξεων για την Ε.Α.Σ. Δεν είναι, όμως, δυνατόν και οι δύο αυτές μορφές (κατά κλιμάκια ή εφ' ολοκλήρου του αντικειμένου της) να είναι σωρευτικά συμβατές με τις ανωτέρω αρχές της αναλογικότητας και της ισότητας. Η μεταξύ τους διάζευξη είναι αναγκαίως αποκλειστική. Η διάσπαση της αναλογικότητας συνεπάγεται και την κατάλυσή της, διότι η αποδοχή του ανωτέρω δυαδισμού είναι απλώς η αρχή της φορολογικής αναρχίας, αφού επιτρέπει την επινόηση, απειριορίστως, και κάθε άλλου περαιτέρω φορολογικού συστήματος. Η φορολογική, δηλαδή, πειθαρχία, που επιβάλλουν οι αρχές της αναλογικότητας και ισότητας των πολιτών ενώπιον των δημόσιων βαρών, παραχωρεί πλέον τη θέση της στην ανέλεγκτη επινοητικότητα του νομοθέτη. Οπωσδήποτε, πάντως, αναλογικότητα στα δημόσια βάρη σημαίνει λογικά ενιαίο, είτε φορολογικό είτε οποιοδήποτε άλλο, σύστημα και όχι πολλαπλά συστήματα. Και μόνο το γεγονός ότι ο ίδιος ο νομοθέτης αναγκάζεται να προβλέψει ότι η αφαίρεση από το επόμενο κλιμάκιο δεν συνεπάγεται μικρότερο εισόδημα από εκείνο του προηγούμενου κλιμακίου, είναι αρκετό να καταδείξει ότι το σύμπτωμα δεν θα υπήρχε, όπως δεν υπάρχει και στα κλιμακωτά συστήματα του φόρου εισοδήματος ή περιουσίας, αν δεν υπήρχε το βασικό πρόβλημα από την παραβίαση της αρχής της 5

αναλογικότητας. Με εξαίρεση, όμως, το πρώτο εισοδηματικό κλιμάκιο, ο νομοθέτης της Ε.Α.Σ. παράλειψε τη θεραπεία και αυτού ακόμη του συμπτώματος.

Επομένως, η ισοπέδωση, στην οποία καταλήγει η ρύθμιση της ΕΑΣ, με τον ακραία χασματικό τρόπο που εμφανίζονται αφενός από την πλευρά της βίαιης ανόδου της κλίμακας ασύμμετρα προς την άνοδο του τελικού πραγματικού εισοδήματος από σύνταξη και αφετέρου από την πλευρά της επιβάρυνσης που εισάγει όχι κατά κλιμάκια και με προοδευτικό, επί της διαφοράς, συντελεστή, αλλά επί του όλου ποσού, σε συνδυασμό με τη μη επιβάρυνση μόνο των συντάξεων που δεν υπερβαίνουν τα 1. 400 ευρώ και όχι όλων, δηλαδή με την απαλλαγή και αυτών που υπερβαίνουν τα 1. 400 ευρώ, είναι προδήλως μη συμβατή, με τα άρθρα 4 παρ. 1, 5 παρ. 1, 25 παρ. 1 και 4 του Συντάγματος, και, ως εκ τούτου ανίσχυρη.

Σύμφωνα με τα ανωτέρω εκτιθέμενα, επιβάλλεται όπως το Υπουργείο σας προβεί σε νομοθετική ρύθιση ΜΕ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΠΟΥ ΕΠΙΒΑΛΟΥΝ ΚΛΙΜΑΚΩΤΗ ΕΑΣ ΜΕΤ'ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ 1400 Ε, ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΔΕΝ ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΕΑΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΝΟΜΙΜΟ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥ ΑΠΟΜΕΝΟΝΤΟΣ ΥΠΟΛΟΙΠΟΥ ΠΟΣΟΥ, Μ Ε ΤΑ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΚΛΙΜΑΚΩΤΑ ΠΟΣΟΣΤΑ, στις ως άνω διατάξεις. Είναι άδικο και αντίκειται στην συνταγματική αρχή της αναλογικότητας να επιβάλλεται η ΕΑΣ σε ολόκληρο το ποσό των ακαθαρίστων συντάξεών μας ήτοι και στο ποσό των 1400 Ευρώ και μάλιστα με το μεγαλύτερο ποσοστό (14%) που προβλέπεται και το οποίο οι ανωτέρω διατάξεις εξαιρούν για την επιβολή ΕΑΣ

Γ. Η ΑΜΕΣΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ 255/2021, Η ΟΠΟΙΑ ΕΧΕΙ ΚΡΙΝΕΙ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΜΗ ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΑ ΤΗΝ ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 120 ΤΟΥ Ν.4623/2019, με την οποία επέρχεται νέα περικοπή των συντάξεων με την επιβολή πλαφόν στο ακαθάριστο ποσό καταβολής των συντάξεων, που αντιστοιχεί στο δωδεκαπλάσιο της εθνικής σύνταξης, προβαινοντας έτσι σε περιορισμό του ύψους της καταβλητέας στους δικαστικούς λειτουργούς σύνταξης. κατ' εφαρμογή του ανωτέρω άρθρου 120 του ν. 4623/2019 (βλ.τις αποφάσεις 1 έως 4/2018, σκέψεις 19 και 20, και 255/2021, σκέψεις 11 και 1

ΕΠΙΣΗΜΑΙΝΕΤΑΙ ΟΤΙ Η ΑΡΜΟΔΙΑ ΑΡΧΗ ΠΛΗΡΩΜΩΝ ΤΟΥ Ε.Φ.Κ.Α. ΑΡΝΕΙΤΑΙ ΕΩΣ ΤΩΡΑ ΝΑ ΕΦΑΡΜΟΣΕΙ ΤΗΝ ανωτέρω ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ 255/2021 και να σταματήσει την εφαρμογή της κριθείσας ως άνω αντισυνταγματικής διάταξης, ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 120 ΤΟΥ Ν.4623/2019, παρά τις οχλήσεις της Ενωσής μας και των βλαπτομένων συναδέλφων μας, οι οποίοι ασκούν προς τούτο σχετικές αγωγές, με συνέπεια να επιβαρύνονται με επιπλέον δαπάνες για την αμοιβή δικηγόρων και να μην εισπράττον ολόκληρη τη μηνιαία σύνταξή τους, η οποία τους είναι απολυτως απαραίτητη για την επιβίωσή τους, το δε Ελληνικό Δημόσιο και ο ε-Ε.Φ.Κ.Α αφενός να επιβαρύνονται με τόκους και αφετέρου παραβιάζουν κυρίως τις απορρέουσες από το Σύνταγμα (πρβλ. ΣτΕ Ολ.. 1738/2017) και την Ε.Σ.Δ.Α. αρχές της ασφάλειας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, από τις οποίες, άλλωστε, δεν απορρέει δικαίωμα στη σταθερότητα της νομολογίας και μάλιστα όταν οι συνθήκες έχουν μεταβληθεί (βλ. απόφαση ΕΔΔΑ της 29.1.2019, Orlen Lietuva Ltd. κατά Λιθουανίας, 45849/13, σκέψη 80) και Ειδ.Δικ. 1-4 / 2018, 255/2021 και 2/202 Ολομ.Ελ.Συν. 1330-1332 / 2023 και Γ'Τμ.Ελ.Συν. 889/2025 και 890/2025)..

Κατ'ακολουθίαν των ανωτέρω , ΤΗΝ Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΑΛΛΩΣ ΜΕΙΩΣΗ ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΕΙΣΦΟΡΑΣ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ, ΜΕ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΠΟΥ 6
ΕΠΙΒΑΛΟΥΝ ΚΛΙΜΑΚΩΤΗ ΕΑΣ ΜΕΤ'ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ 1400 Ε,ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΔΕΝ

ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΕΑΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΝΟΜΙΜΟ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥ ΑΠΟΜΕΝΟΝΤΟΣ ΥΠΟΛΟΙΠΟΥ ΠΟΣΟΥ, ΜΕ ΤΑ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΚΛΙΜΑΚΩΤΑ ΠΟΣΟΣΤΑ Δ.. ΕΠΙΣΠΕΥΣΗ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ (ΠΛΗΡΩΜΗΣ) ΤΩΝ ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ των δικαστικών λειτουργιών κατά του Ελληνικού Δημοσίου και του e-Ε.Φ.Κ.Α, οι οποίες εκδόθηκαν, με βάση τις άνω αποφάσεις, διότι από την κατάθεση των Εφέσεων και Αγωγών αποζημίωσης συνεπεία των αντισυνταγματικών διατάξεων, στο αρμόδιο δικαστήριο (Ελεγκτικό Συνέδιο) , μέχρι την εκτέλεση αυτών, μεσολαβεί χρονικό διάστημα 10 ετών, περίπου, εις τρόπον ώστε να καταπατείται η αρχή του κράτους και της ασφάλειας δικαίου. και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, Ειδικότερα :

Η μεγάλη καθυστέρηση του προσδιορισμού (5-7 χρόνια) των ανωτέρω Αγωγών και Εφέσεων, των συνταξιούχων δικαστικών λειτουργιών και λειτουργών του ΝΣΚ, καθώς και της δημοσίευσης των επ' αυτών αποφάσεων (1-2 χρόνια) αλλά και του ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΠΟΥ ΜΕΣΟΛΑΒΕΙ (5 ΧΡΟΝΙΑ ΠΕΡΙΠΟΥ), ΑΠΟ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ (ΠΛΗΡΩΜΗ) ΤΩΝ ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΜΑΣ, είτε λόγω ασκήσεως αβάσιμων ενδίκων μέσων από τους ως άνω εναγόμενους είτε λόγω επικαλούμενου μειωμένου αριθμού υπαλλήλων του e - Ε Φ Κ Α, που ενεργούν τις πληρωμές, με αποτέλεσμα να περνούν 10 χρόνια περίπου και αρκετοί συνάδελφοί μας να μη ζουν. ΚΑΙ

Ε. ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΤΗΡΗΣΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΩΝ ΝΟΜΙΜΩΝ ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΕΩΝ, ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗΣ ΑΠΟ ΤΟΝ e-Ε.Φ.Κ.Α ΑΧΡΕΩΣΤΗΤΩΣ ΚΑΤΑΒΛΗΘΕΙΣΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΣΕ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΣ

Έχει επανειλημμένα παρατηρηθεί, ότι σε περιπτώσεις, που συνταξιούχοι Δικαστικοί Λειτουργοί ή Λειτουργοί του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους έχουν λάβει ποσά σύνταξης, είτε παράνομα, είτε χωρίς δικαίωμα, και υπόκεινται σε υποχρέωση επιστροφής των αχρεωστήτως ληφθεισών συντάξεων, να γίνεται αυτόματη παρακράτηση τμήματος της οφειλής τους από την μηνιαία σύνταξή τους, χωρίς προηγουμένως να έχει κοινοποιηθεί προς αυτούς συστημένη ενημερωτική επιστολή, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Κώδικος Διοικητικής Διαδικασίας, στην οποία θά πρέπει να αναφέρεται ορισμένη προθεσμία, εντός της οποίας ο οφειλέτης θα πρέπει να επιστρέψει εφάπαξ το οφειλόμενο ποσό, ούτε να έχει εκδοθεί μετά την παρέλευση της εν λόγω προθεσμίας είτε η αναγκαία Διοικητική Πράξη (Απόφαση Καταλογισμού, στην περίπτωση που το συνολικό επιστρεπτέο ποσό είναι μεγαλύτερο των 15.000,00 ευρώ) είτε Πράξη Παρακράτησης από τη σύνταξή του (όταν το επιστρεπτέο ποσό είναι μικρότερο από 15.000,00 ευρώ), ώστε ο οφειλέτης συνταξιούχος να μπορεί να ενημερωθεί για την οφειλόμενη απαίτησή του και να ασκήσει, σε περίπτωση διαφωνίας του, κάθε προβλεπόμενο ένδικο βοήθημα ενώπιον των αρμοδίων δικαστηρίων ή/και άλλων τυχόν δικαιοδοτικών οργάνων, και να αμφισβητήσει την νομιμότητα του καταλογισμού ή της παρακράτησης.

Κατόπιν τούτου είναι αίτημα της Ένωσής μας να δοθεί τέλος στην πρακτική της αυτόματης παρακράτησης τμήματος του συνολικά οφειλομένου ποσού των τυχόν αχρεωστήτως καταβληθεισών συντάξεων από τη μηνιαία σύνταξη του οφειλέτη συνταξιούχου, χωρίς την τήρηση των ανωτέρω προβλεπόμενων στις οικείες διατάξεις προϋποθέσεων.

Κατ'ακολουθίαν των ανωτέρω

ΟΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΙ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΑΙ ΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΙ ΤΟΥ ΝΣΚ

ZHTAME

Το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης,

1.) Με βάση τα ανωτέρω κριθέντα από το Ειδικό Δικαστήριο να προβεί, σε εφαρμογή των ανωτέρω αποφάσεων (1-4 / 2018, 255-256 / 2021 και 2/2022 του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 παρ. 2 του Συνταγματος, των εκτελεστικών αυτών αποφάσεων 1330-1332 / 2023 της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου και 889/-890 / 2025 του Γ' Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ΠΟΥ ΕΚΔΟΘΗΚΑΝ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΥΠΗΣ ΔΙΚΗΣ), με νομοθετική ρύθμιση, που θα αναφέρεται σε όλους του συνταξιούχους δικαστικούς λειτουργούς (είτε έχουν ασκήσει <Αγωγές και Εφέσεις > για τα ανωτέρω ζητήματα που επελύθησαν από το Ειδικό Δικαστήριο είτε όχι) με ψήφιση σχετικού νόμου, που θα αναπροσαρμόσει-επανακαθορίσει τις συντάξεις μας, όπως έχει γίνει και στο παρελθόν, με την ψήφιση του ν. 4270/2014 (ΦΕΚ 143Α-βλ.άρθρο 181 παρ.1,περ.α'- μετά την κήρυξη ως αντισυνταγματικής και μη εφαρμοστέας της διάταξης του ν. 4093/2012 άρθρο πρώτο, παρ. Γ, υποπαρ.Γ1, με την απόφαση του ΕΙΔ.ΔΙΚ.83/2013) και να υποχρεωθεί ο ε- Ε.Φ.Κ.Α.

α) ως προς τους δικαστικούς λειτουργούς, οι οποίοι συνταξιοδοτήθηκαν προ της εφαρμογής του ν.4387/2016, αφού αναβιώσουν οι συνταξιοδοτικές αυτών πράξεις, ως αυτόθροη συνέπεια των ανωτέρω αποφάσεων, να προβεί στη συνέχεια στο συνολικό προσδιορισμό (κανονισμός και εκτέλεση) της σύνταξης των ως άνω δικαστικών λειτουργών σύμφωνα με τα οριζόμενα στις ανωτέρω αποφάσεις

β) ως προς τπυ συνταξιοδοτηθέντες δικαστικούς λειτουργούς, μετά την ισχύ του ν. 4387/2016 να εκδώσει νέες συνταξιοδοτικές πράξεις, σύμφωνα με τις διατάξεις του ασφαλιστικού συστήματος που ίσχυε πριν την εφαρμογή του ν. 4387/2016, ως ανωτέρω και να επανακανονίσει και καταβάλλει τη σύνταξη των ως άνω δικαστικών λειτουργών κατά τα ειδικότερα εκτιθέμενα στις ως άνω αποφάσεις (βλ. Ελ. Συν. Ολομ. 1330-1332/2023 και Ελ.Συν.3ο ΤΜ. 889-890/2025).

2.) Να προβεί σε νομοθετική ρύθιση ΚΑΤΑΡΓΗΣΗΣ ΑΛΛΩΣ ΜΕΙΩΣΗΣ ΤΗΣ ΕΑΣ με τροποποίηση των διατάξεων που επιβάλλουν κλιμακωτή ΕΑΣ, μετ'αφαίρεση των 1400 Ε, επί των οποίων δεν επιβάλλεται ΕΑΣ και τον νόμιμο υπολογισμό του απομένοντος υπολοίπου ποσού, με τα αναφερόμενα ειδικότερα κλιμακωτά ποσοστά, στις ως άνω διατάξεις.

3) ΩΣ ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΑΡΧΗ ΝΑ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙ ΤΟΝ Ε.Φ.Κ.Α

α. ΝΑ ΕΠΙΣΠΕΥΣΕΙ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ (ΠΛΗΡΩΜΗ) ΤΩΝ ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

β. ΝΑ ΥΠΟΧΡΕΩΘΕΙ Ο Ε.Φ.Κ.Α ΣΤΗΝ ΤΗΡΗΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΩΝ ΝΟΜΙΜΩΝ ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΕΩΝ, ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ε-Ε.Φ.Κ.Α ΑΧΡΕΩΣΤΗΤΩΣ ΚΑΤΑΒΛΗΘΕΙΣΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΣΕ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΣ

4.) ΖΗΤΑΜΕ Ννα οριστεί συνάντηση του ΔΣ της Ένωσης Συνταξιούχων Δικαστικών Λειτουργών Ελλάδος και Λειτουργών του ΝΣΚ με την Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Νίκη Κεραμέως, αν είναι δυνατόν, εντός του μήνα Σεπτεμβρίου 2025, προς συζήτηση και υποβολή των προτάσεων του ΔΣ της Ένωσης, επί των εκκρεμούντων αιτημάτων μας .

Με τιμή

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

